

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Sfântul Proroc Ilie

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

25 Octombrie 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 33 † ANUL II

DUMINICA A DOVĂZECIȘITREIA DVPĂ CINCIZECIME

„Atunci El, intrând în corabie, S-a întors înapoi. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul, zicând: Întoarce-te la casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și el a plecat, vestind în toată cetatea cât bine i-a făcut Iisus.” (Luca VIII, 26-39).

ИЗЪЯВЛЕНИЕ ИСХОДЯЩЕ ОТ ДИЯВОЛА И ЕГО СЛУЖИТЕЛЕЙ

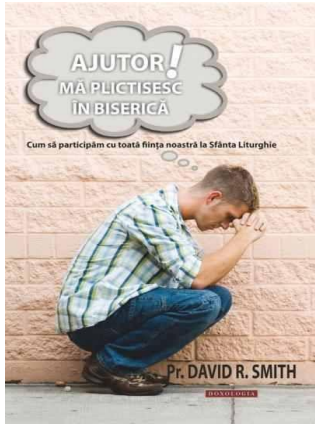
Îndrăcitul gadarean, după tămăduirea sa, se lipește de Domnul și dorește să rămână cu El pentru totdeauna; după aceea însă, auzind voia Lui, merge și propovăduiește în întreaga cetate facerea de bine pe care a primit-o. Binefăcătorul atrage la Sine, voia Lui devine lege pentru cel miluit, iar limba acestuia nu se poate stăpâni să nu vestească ceea ce a primit de la El. Dacă am avea în minte toate bunătățile pe care le-am primit și le primim de la Domnul, n-ar mai fi printre noi nerecunoscători, n-ar mai fi călcători ai sfintei Lui voi, n-ar mai fi oameni care să nu-L iubească mai mult decât pe orișice. Prin botez, ne izbăvim de păcatul strămoșesc și de pierzania pe care el o aduce; prin pocăință, ne curățăm mereu de păcatele care se lipsesc neîncetat de noi. Dumnezeiasca Pronie ne apără de rele - pe care de multe ori nu le vedem - și ne îndreaptă pașii pe calea cea mai puțin lipsită de primejdii pentru noi și mai prielnică țelurilor noastre; și, până la urmă, tot ce avem este de la Domnul. De aceea, se cuvine să ne dăruim Domnului din tot sufletul, să plinim întru toate voia Lui și să proslăvim numele Lui cel preasfânt, mai ales cu viața și cu faptele, ca să nu fim mai prejos decât îndrăcitul gadarean, care dintr-o dată s-a arătat atât de înțelept, încât a devenit pildă vrednică de urmat pentru toți. (Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*, Soția 1999, Buc.).

”Dumnezeu de la omul bolnav, două lucruri cere!”

Și Sfântul Efrem Sirul zice așa: „*Dumnezeu de la omul bolnav, două lucruri cere: Să mulțumească lui Dumnezeu pentru boală și să se roage neîncetat*”. Numai atât. Nu cere post, nu priveghere, nu plecare de genunchi, nu culcarea pe jos, nu târzia mâncare, nu uscata mâncare, nu puțină mâncare, nu starea de

toată noaptea nu cere de la dânsul nimic, decât aceste două lucruri. Orice bolnav care crede în Hristos și are dreapta credință, atât trebuie să zică: „Mulțumescu-Ți Ție, Doamne, că-mi dai suferință și certare. Mulțumescu-Ți Ție, Doamne, că mă iubești și mă cerți”; și „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul”. Acestea se cer de la tot sufletul, fie bolnav, fie sănătos, dar de la bolnav numaidecât. Că Dumnezeu știe că trupul se smerește prin boală și nu mai trebuie să-l înfrânezi cu postul, cu asprimea, cu cutare; deja trupul este smerit, mai mult decât puterea lui de suferință. Și de aceea se cere osteneala duhului, rugăciunea. De la aceasta nu-i scutit nimeni până la ultima suflare. Iar în ceea ce zice Sfântul Efrem, că trebuie să mulțumești lui Dumnezeu pentru boală, **Sfântul Ioan Gură de Aur** în același duh vorbește despre bolnavi: „*Atât de plăcută este limba bolnavului, care mulțumește lui Dumnezeu în boală, în vreme de suferință, încât nu este cu nimic mai prejos decât limba martirilor, care-L mărturiseau în chinuri, când îi răstigneau și-i băgau în căldări și-i fierbeau. Că și aceia sufereau, și acesta suferă într-o măsură*”. Deci cine mulțumește lui Dumnezeu în boală, este un **martir de bună voie**. Și de aceea să-i spui să se bucure că e bolnav. Da! Să nu se întristeze. Știi cine se întristează? Trupul. Că el are să sufere ceva. Dar sufletul trebuie să se bucure totdeauna. Să-și aducă aminte că zice marele Apostol Pavel: Când sunt slab, atunci sunt tare. Căci cu cât slăbește omul nostru cel dinafară, adică trupul, cu atât se înnoiește cel dinlăuntru, din zi în zi. Vezi, când se strică casa, stăpânul ei nu poate sta nepăsător. Tot astfel și stăpânul trupului, sufletul, nu poate sta nepăsător, dacă i se strică casa, adică trupul. Acum încearcă să-l țină pe stăpân în casă cu fier, cu... oțel, cu vitamine A, B, C..., adică să-i ajute pe bolnavi cu știința, dar nu pot fi ajutați toți în felul acesta, ci, cu ajutorul pe care îl oferă nu fac altceva decât să le prelungească viața lor suferindă, sau mai bine zis, să le prelungească durerea. Pentru că nu ajunge numai știința, ci este trebuință și de credință și rugăciune. Uneori văd și aici în mănăstire pe surorile care sunt medici că vor să-l ajute pe cel bolnav mai mult cu știința, decât cu încrederea în Dumnezeu și cu rugăciunea. Rugăciunea făcută din inimă le va da o diplomă medicală mai înaltă, care le va face să înceteze de a mai folosi știința omenească. (Cuv. Paisie Aghioritul, „Viata de familie”, Edit. Evangelismos, Buc. 2002)

(1) În biserică aflu îndreptare Începem cu îndreptarea

fiindcă, atunci când decidem ce credem despre îndreptare, dobândim temelia pe care ne construim credința. Definesc „îndreptarea” ca fiind acea parte din credința noastră care ne spune cum ne împrietenim cu Dumnezeu. Ea răspunde la astfel de întrebări: Ce câștig din feluritele aspecte ale credinței noastre? Ce a făcut Dumnezeu și ce trebuie să fac pentru ca să putem trăi în armonie unul cu celălalt? De ce cultul nostru este așa cum este și cum îmi oferă

acces la Dumnezeu? Acestea sunt întrebări critice și, dacă poți răspunde la ele, ai parcurs o bună parte din drumul către înțelegerea motivului pentru care mergi în primul rând la biserică. Și la ce bun efortul tău de a rezolva problema plictiselii? Vom afla despre îndreptare folosindu-ne de imagini. Imagini în cuvinte. Dacă ești ca mine, vei înțelege mai bine teologia dacă este explicată în imagini.

(2) În biserică ai parte de Sfânta Liturghie Pe urmă vorbim despre Sfânta Liturghie. Iată ce spun unii oameni: „Hei, dacă ne plictisim la biserică, hai să schimbăm Liturghia și s-o facem mai scurtă și mai interesantă!”. Poate că și tu ți-ai zis aceasta, chiar dacă numai ție. Așadar, de ce nu? Dacă nu întrebăm, nu vom afla niciodată.

(3) În biserică primești mai mult decât ceea ce ai negociat În al treilea rând, aș vrea să arunc o privire asupra aspectului văzut al Sfintei Liturghii și al celui nevăzut. Un preot a scris un articol despre oamenii din parohia sa care nu vin niciodată la biserică, dar care stau acasă și privesc Liturghia transmisă de o televiziune din țara lor natală. I-au spus că vor să vadă „veșmintele splendide ale episcopilor și preoților. .. [să asculte] vocile frumoase ale diaconilor în timp ce intonează ecteniile în limba greacă”. Un bărbat i-a zis: „Iconografia bizantină autentică și magnifică și acel cor îmi aduc aminte de vechiul meu sat din Grecia. În fiecare duminică putem retrăi slava Bizanțului și moștenirea culturală a neamului nostru”. Pune asta în contrast cu a merge la o biserică unde nici măcar nu-l poți auzi sau înțelege pe preot. Corul este îngrozitor, iar icoanele sunt pictate de amatori. Veșmintele clericilor sunt vechi și, în plus, ei mereu cer bani. Iar la acestea se adaugă faptul că, în cel mai bun caz, trebuie să stai pe o bancă de lemn, în loc să stai acasă, pe canapea sau în fotoliu. Pune asta în contrast cu a merge la o biserică unde nici măcar nu-l poți auzi sau înțelege pe preot. Corul este îngrozitor, iar icoanele sunt pictate de amatori. Veșmintele clericilor sunt vechi și, în plus, ei mereu cer bani. Iar la acestea se adaugă faptul că, în cel mai bun caz, trebuie să stai pe o bancă de lemn, în loc să stai acasă, pe canapea sau în fotoliu. (Va urma).

Sfântul Paisie Aghioritul (1924 - 1994)

„Scopul principal al **Dumnezeieștii Liturghii** este **împărtășirea credincioșilor**, fie și a celor puțini care sunt pregătiți. Căci mai toate rugăciunile sunt citite de preot pentru credincioșii care se vor împărtăși. De aceea cel puțin unul trebuie să se împărtășească.”

Sfântul și marele mucenic **Dimitrie Izvorătorul de Mir** (*Dumitru*) este unul din marii sfinți mucenici, făcător de minuni și tămăduitor. Prăznuirea lui în Biserica Ortodoxă se face la 26 octombrie. A trăit la Tesalonic (Salonic, în Grecia de azi) în vremea

împăraților **Diocletian** și **Maximian** (284-305). Provenea din una din cele mai nobile familii din Macedonia și era admirat de toți, nu doar pentru noblețea și frumusețea lui exterioară, ci și pentru virtuțile sale, pentru înțelepciunea și bunătatea sa. Încă din tinerețe a devenit general al armatelor Tesaliei și proconsul al Greciei. Toate aceste onoruri nu l-au făcut pe Dimitrie să piardă din vedere lucrurile cele mai importante, și anume cele legate de mântuirea sufletului. Fiind dintru început evlavios și învățător al credinței în Iisus Hristos, își petrecea o bună parte a fiecărei zile cu învățarea și interpretarea învățăturii lui Hristos, în public și fără să se ascundă, așa încât mulți păgâni din Tesalonic și din regiune s-au convertit la creștinism, în ciuda persecuțiilor pornite de împărat împotriva creștinilor. Biruitor în războiul contra sciților, în drum spre Roma, **Cezarul** Galerius s-a oprit la Tesalonic pentru a fi aclamat de popor și a sacrifica zeilor. Câțiva păgâni invidioși din oraș au profitat de această ocazie pentru a se plânge împăratului și a-l denunța pe Dimitrie că este creștin. Mânia împăratului a devenit repede furie, când a aflat că Dimitrie nu doar era ucenic credincios al lui Hristos, dar și predica public credința creștină. Deci a poruncit împăratul să fie prins sfântul și să fie pus într-o temniță umedă din subsolul unei băi publice. Și laudându-se împăratul cu un om al lui ce-l chema Lie și îndemnând pe oamenii cetății să iasă să se lupte cu el - căci întrețea acesta pe toți cei de vârsta lui la mărimea trupului și la putere -, un oarecare tânăr creștin, pe nume Nestor, mergând la Sfântul Dimitrie în temniță, îi zise: "Robule al lui Dumnezeu, vreau să mă lupt cu Lie. Roagă-te pentru mine". Iar sfântul însemnându-l la frunte cu semnul crucii, îi zise: "Și pe Lie vei birui și pentru Hristos vei mărturisi". Deci luând Nestor îndrăzneală din cuvintele acestea, merse de se lupta cu Lie și-i puse semeția lui jos, omorându-l. De care lucru împăratul rușinându-se, s-a mâhnit și s-a mâniat. Și fiindcă s-a aflat că Sfântul Dimitrie a îndemnat la aceasta pe Nestor, a trimis ostași și le-a poruncit să-l străpungă cu sulițele pe sfântul în temniță, pentru că a fost pricina morții lui Lie. Și făcându-se aceasta, îndată marele Dimitrie și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, făcând după moartea sa multe minuni și uimitoare tămăduiri. Apoi, din porunca împăratului s-a tăiat și capul lui Nestor (pomenirea Sfântului Nestor se face la 27 octombrie). (https://ro.orthodoxwiki.org/Dimitrie_Izvor%C3%A2torul_de_Mir).